

Wykształcenie i biostratygrafia wybranych profili górnej jury i dolnej kredy sukcesji braniskiej i pienińskiej pienińskiego pasa skałkowego Polski, na podstawie wapiennych dinocyst i kalpionellidów

Jan HEJNAR

*Polska Akademia Nauk, Instytut Nauk Geologicznych;
ul. Senacka 1, 31-002 Kraków;
e-mail: ndhejnar@cyf-kr.edu.pl*

Późnojurajskie i wczesnokredowe skały pienińskiego pasa skałkowego powstawały w zróżnicowanym facjalnie basenie pienińskim. W jego obrębie wyróżniono sześć stref facjalnych. Najslabiej poznana jest stratygrafia najbardziej dystalnych stref facjalnych basenu, tj. sukcesji braniskiej i pienińskiej. Celem prowadzonych prac jest zbadanie następstwa jednostek litostratygraficznych w wybranych profilach sukcesji braniskiej i pienińskiej, opracowanie ich biostratygrafii oraz ich wzajemna korelacja.

Prace terenowe prowadzone były w polskiej części pienińskiego pasa skałkowego. Badania mikrobiostratygraficzne przeprowadzone zostały w laboratorium mikroskopowym PAN w Krakowie. W płytkach cienkich oznaczano zespoły mikroskamieniałości przewodnich dla górnej jury i dolnej kredy z rodzin Chitinoidei DOBEN (1962), Calpionellidae BONET (1956) oraz wapienne cysty dinoflagellata.

W trakcie badań terenowych zbadano cztery profile. W profilu Biała Skała–Kąty stwierdzono występowanie formacji radiolarytów z Czajakowej oraz formacji wapienia pienińskiego. W profilach Trzy Korony–Przełęcz Niedźwiadek i Cyrhłowa Skała zaobserwowano formację radiolarytów z Czajakowej, formację wapienia czorsztyńskiego oraz formację wapienia pienińskiego. W profilu Macelak stwierdzono formację wapienia czorsztyńskiego i formację wapienia pienińskiego.

Badania biostratygraficzne ustaliły wiek górnej granicy formacji radiolarytów z Czajakowej w profilach Biała Skała–Kąty, Trzy Korony–Przełęcz Niedźwiadek na wczesny kimeryd. Określono również zasięg stratygraficzny formacji wapienia czorsztyńskiego w profilu Trzy Korony–Przełęcz Niedźwiadek. Odpowiada on interwałowi od wczesnego kimerydu do wczesnego tytonu. Ponadto, w ww. profilach wydatowano dolną granicę formacji wapienia pienińskiego. Jest to odpowiednio: wczesny berias – profil Macelak, wczesny tyton – profil

Trzy Korony–Przełęcz Niedźwiadek, wczesny kimeryd – profil Biała Skała–Kąty. Korelacja biostratygraficzna badanych profili ze znanymi w literaturze profilami sukcesji braniskiej (=kysuckiej – Housa *et al.* 1996) wykazała wyraźną diachroniczność sedymentacji omawianych utworów w późnej jurze.

Literatura

- Bonet F., 1956. Zonificación microfaunistica de las calizas Cretácicas del este de Mexico. *Boletín Asociación Mexicana de Geólogos Petroleros*, 8, 7–8, 413–488.
- Doben K., 1963. Über Calpionelliden an der Jura/Kreide Grenze. *Mitteilungen Bayerische Staatssammlung für Paläontologie und Historische Geologie*, 3, 35–50.
- Housa V., Krs M., Krsova M. & Pruner P., 1996. Magnetostratigraphic and micropaleontological investigations along the Jurassic/Cretaceous boundary strata, Brodno near Žilina (Western Slovakia). *Geologica Carpathica*, 47, 135–151.